

- 9.5 De zetting waarbij de tweede (op één na hoogste) stem een octaaf lager komt te staan, zien we in de voorbeelden 5a en b. Een dergelijke *gemengde ligging* wordt in de jazzmuziek doorgaans *drop two*-zetting genoemd. Zie ook les 5.3. De klank van de akkoorden krijgt door deze wijdere ligging een ander karakter en er ontstaat tussen de stemmen ruimte om kleuringstonen in de middenstemmen te zetten. Zie vb5c. In 5a staat dezelfde progressie als in 3b, alleen de septiem, de grondtoon en de tert zijn in 5a *geoctaveerd*; ze staan een octaaf lager.

G7/9/13 C6/9

- 9.6 In vb5c staat de *externe oplossing* van de 9 (*a*) en 13 (*e*) van G7 naar resp. de kwint (*g*) en de 9 (*d*) van C6/9. Door de drop two-zetting, is er ruimte tussen de middenstemmen ontstaan voor de 13 (*e*) en 9 (*d*).*

Subdominant $\text{IV}^{\flat}$ I in de jazz

- 9.7 In jazz de grondligging van de subdominant lost zowel naar de tonica in grondligging op als naar de tonica met de tert in de bas (I^6). Toch zullen we zien dat in jazz $\text{IV}^{\flat} \text{III}$ of $\text{IV}^{\flat} \text{I}^6$ gebruikelijker is dan $\text{IV}^{\flat} \text{I}$.

- 9.8 De akkoorden van de plagale gangen in de voorbeelden 6 en 7 staan in grondligging. Ook hierin vertraagt de majeur-7 (Δ) weer de 6 en de 9 de grondtoon.

F Δ C Δ

- 9.9 In vb8 daalt de grondtoon van de subdominant naar de tert (*e*) van de tonica. Als die toon in de bas staat, wordt hij in de regel niet verdubbeld.

In vb8b ontstaat door de twee vertragingen (*b* en *d*) voor de grondtoon van de tonica (*c*) op de eerste tel van de tweede maat het septiemakkoord van de IIIe trap ($\text{Em}7$). Het treedt op als vertraging voor I in sextligging (I^6). De 3 staat weer in de bas.

F Δ C9/E IV III I ^{6}

* vergelijk vb5a.